

Et wor immer zo Weihnachte un da dät minge Vatter ming Mutter froge: “Anneliese, wos mogst denn du zu Weihnachten hom?”, weil minge Vatter wor jo Bayer. Dann säht ming Mutter jedes Johr et selve: “Do kanns mer alles schenke, egal wat de wells, nor kei Tosca.”

Un jedes Johr kom minge Vatter widder noh Hus. Wann mi Mutter dann am Helligen Ovend dat Geschenk am Uspacke wor: “Karl, ich han der doch gesaht: kei Tosca!” Jedes Johr kräht die widder e Paket Tosca.

Die dät dat en Woch späder dann widder noh ehrem Drogiss zoröckbränge. Dä woss ad Bescheid noh zehn oder fuffzehn Mol un dät dä dann jet anderes doför verkaufe.

Weihnachten 1962 bei Fam. Weiß

Weiß, Roswitha (62): *Immer wieder Tosca*

ʔət vɔ ʔime t̥ʊ 'vainaxtə ʔʊn da dɛ:t miŋə fatə miŋ mʊtə f̥a:ʁən 'ʔanəli:zə vos mo:kst:en du t̥ʊ
'vainaxtən ho:m vaɪl main fa:tə va ja baɪə ha zɛ:t miŋ mʊtə je:dəs jɔ: dat sɛlvə do kans mɛ ʔaləs fɛŋkə
ʔe'ja:l vat:ə vɛls nu:ɔ kɛ:n 'toska ʔʊn je:dəs jɔɔ ko:m:iŋə fatə vidə nɔ hʊs vɛ mi mu:tə dan am hɛliʝən
ʔɔ:vən dat jəfɛŋk ʔam 'ʔʊspakə vɔɔ kaɪl ʔiŋ:an dɛ dɔx jəza:t kɛ:n 'toska: je:dəs jɔɔ kʁɛ:t:i vidə
pa'kɛ:t:oska ʔʊn di dɛ:t:ad ŋ vɔx f̥rɛ:də dan vidə t̥ʊ ʔi:vəm dʁo'jɪstən t̥ʊ'ʁøkbɪŋə dɛ vo:z at bɛfɛɪt
nax t̥sɛ:n ʔodə 'fʊft̥sɛ:n mo:l ʔʊn dɛ:t:ɛ dɛnə jɛt ʔandɛʁəs da'fʏɔ fɛkoʊfə

